

Den dag Charlottes drømme ikke blev til virkelighed – en november novelle.

Det var 14 november og sofabordet var pakket med julekataloger og dameblade.

Klokken var 23.30 og Charlotte slugte det sidste rødvin og sagde til sig selv: Jeg skal lige tjekke mails og så i seng. 5-4-3-2-1 talte hun højt for hun havde hørt i et Oprah show at dét at tælle ned fra 5 hjalp med at komme i gang med noget man ikke var motiveret for.

Hun åbnede iPaden og fingeren bevægede sig automatisk hen på det blå-hvide F ikon...kun lige et øjeblik lovede hun sig selv.

Hun så at Noahs mor havde vist interesse for at deltage på Egeskov Julemarked. Pyh, det var godt nok langt væk at tage for et julemarked. Men da hun klikkede ind på hendes profil, noterede Charlotte at Noahs mor havde klikket på "interesseret" på nærmest alle julemarkeder i hele Danmark + det i Hamburg som også skulle være fantastisk.

Kunne de måske nå en weekend i Hamburg inden jul? Hun klikkede hen på kalender og scollede gennem november og december. Nej, der var bare ikke en ledig weekend inden jul. Næste år ville hun planlægge en tur tidligt så de kunne nå London eller Berlin eller måske endda New York omkring Thanksgiving. Hun havde altid gerne ville være i USA til Thanksgiving og i NYC ved juletid. Hun burde i det hele taget starte tidligere med at planlægge og købe ind til jul. For hun endte altid op med at stresser her i slutningen af november og så resten af året ud.

Hun kiggede over mod damebladene og Imerco-Magasin-katalogerne og sukkede. Hun ville ønske hun bare kunne ansætte en dekoratør til at pynte det perfekte julehjem og en konditor til at bage det perfekte julekager og så i øvrigt at skolen lukkede så de kunne nå alle de ting man skulle i december uden at børnene græd af træthed når de skulle op om morgenen og spise havregryn. Hun lovede sig selv at til næste jul ville hun sørge for at have bund i sin indbakke i

midten af november og hun ville have adviseret kontoret om at hun tog noget afspadsring i december måned. Måske skulle hun lave en jule-opsparings-konto så hun ikke fik brugt det meste af deres ferie-opsparings-konto på pynt fra Illums Bolighus og gaver til børnene.

5-4-3-2-1 Hun tjekkede sin mails og der var heldigvis ikke kommet mere siden hun tjekkede sidst kl. 22.

Datoen skiftede fra 13 til 14 november på iPaden – åh for satan allerede midnat. Hun havde jo lovet sig selv at stå op kl. 5.30 for at nå at løbe inden børnene skulle op. Jesper havde et tidligt møde så hun var alene på skansen. Hun lovede sig selv at løbe ekstra intensivt på lørdag hvor hun havde lidt mere tid og slettede morgendagens løbe-aftalen med sig selv i kalenderen.

Så gik hun i seng og drømte at deres hjem var tryllet om til et honningkagehus der lå midt på Times Square.

En uge senere sad Charlotte på cafe Victor med Victoria, hendes VL-sparringspartner og ligesindede udi kunsten at kombinere familie og karriere. Men som de sad og delte en flaske Chablis følte hun sig meget lidt ligesindet med den supertjekkede kvinde der sad overfor hende:

"Og så har Albert og jeg afsat børnene til hans forældre den weekend vi skal til julefrokost. Jeg skal jo lørdag d. 16 hvor Albert har været om fredagen. Hans forældre er vildt gode til at jule med børnene, så de skal sikkert se noget juleteater og i Tivoli og bage pebernødder derhjemme"

Charlotte tænkte på sine egne forældre der aldrig nogen sinde havde taget hende og broderen til noget julearrangement udover juletræsfesten på farens arbejde som i festlighed tangerede dengang hun fik opererede visdomstænder ud.

"Og så har jeg bestilt gåsen, vi skal nemlig have gås i år, fra et skøøøønt økologisk landbrug nede på Falster. Jeg regner med Albert kører ned og henter den i den weekend børnene alligevel er hos hans forældre. Juletræet får vi som sædvanlig fra den skønne plantage nær Roskilde. Hmm, mon ikke Albert kan tage det med hjem den weekend også"

Charlotte talte at der var 1 måned til jul og at det vel egentlig have fungeret ganske fint de sidste år at købe juletræ nede på p-pladsen ved Holte Midtpunkt omkring 20 december. Udvalget havde godt nok ikke været så stort...måske var det bøvlet værd at køre til Roskilde?

"Kommer I til juletræsfesten på jeres arbejder?" spurgte Charlotte med et usagt håb om at svaret var nej.

"Ja, selvfølgelig – det er vi jo nødt til begge to: Alberts kunder forventer at han er der og at de ser han er det familiemenneske som er så vigtigt i firmaets CSR-strategi. Og jeg synes det er vigtigt at vise mit personale at jeg har overskud til at ønske dem og deres familier en glædelig jul. Vi kan jo ikke blive så længe nogen af stederne fordi de overlapper, men vi tropper da op ligesom vi gør til børnenes julearrangementer i HotDance og Basketklubben. Jeg har også lovet at lave risengrød til Jens' hold og lidt konfekt til Amalies dansetrup. Det skal nok blive sjovt"

Charlotte fik åndenød af bare at lytte til Victorias svar. Charlotte var træt bare ved tanken om at skulle stå og smile til hele kontorets ansatte og deres børn en eftermiddag spærret inde af gran og halvlunken gløgg for derefter at hive 3 trætte børn videre til præcis samme pseudo-event på Jespers arbejde.

"Hvornår skal I så have de firma-juletræsevents?" Charlotte tænkte at der da ikke var flere weekender tilbage inden jul i Victorias hektiske kalender.

"Ja, vi er nødt til at lægge dem allerede den første lørdag i december, men så er vi heldigvis sådan lidt first-mover agtige og folk er ikke ved at kaste op over hvidvinsgløgg og Last Christmas endnu."

Efter lidt salat med chevre chaud og lidt mere snak om nødvendigheden af at benytte sig af Illums Bolighus og deres slagtilbud på julepynt, så det spillede max i hytten derhjemme og ikke bare var et uskønt amatøragtigt sammenklask af børnenes juleklip og et håbløst forsøg på at lave den adventskrans som den tjekkede indretningseksperter havde showcaset i Dullerne, krammede Charlotte sin VL-partner og gik ned mod sin bil der holdt i Magasin parkeringskælder.

Hun var træt og følte sig småsnaldret af vinen selvom de havde været næsten 3 timer om at dele flasken. Hun gik forbi Tommy

Hilfiger vinduet og så en fed jakke i vinduet. Mobilen frem, foto af muligheden og måske var gaven til Jesper allerede i hus. Jesper var jo den nemmeste at finde gaver til. Hendes forældre, hendes bror og svigerinde var de sværeste. Hun følte bare aldrig hendes familie fandt Charlottes gaver gode nok...surprise surprise da Charlotte følte at praktisk talt ingenting hun gjorde var noget forældrene kunne bifalde, endsige anerkende og da slet ikke komplimentere. "Lær af din storebror – han har virkelig styr på tingene" lød forældrenes formanende stemme i hendes hoved"

"Du må tage dig lidt sammen Charlotte-pige for det er 21 november og julen laver ikke sig selv" Hendes mors onde ånd som havde lavet en fordybning der hvor hun havde taget permanent ophold på Charlottes venstre skulder og altid gnavede i bh-stroppen, havde jo ret. Hun kunne jo ikke blive ved med at have ondt af sig selv og alt det hun skulle nå den næste måned. Jo mere hun prokrastinerede, jo værre blev det og hun ville jo gerne have det skulle være en super perfekt jul. I morgen, sagde Charlotte til sig selv, i morgen sætter jeg møde på kalenderen og bruger to timer på at lave en to-do-liste og så i gang med juleforberedelserne. Hun tændte for Radio Softs julekanal og blev allerede i lidt bedre humør da "It's Beginning to Look a Lot Like Christmas" ragede i hele p-huset.

Det gode julehumør varede ved hele næste dag: Charlotte fik sat tid af mellem to møder og fik lavet en perfekt to-do-jule-prep-liste i sin bullet journal. Så blev den da i det mindste brugt til noget for hun måtte indrømme at hun ikke

helt havde omfavnet ideen om at gå tilbage til analoge kalendere og krea-dagbøger i en og samme notesbog. Men nu var hun in the mood: Med jule-spotify-playliste i høretelefonerne og 4 klejner fra bageren til formiddagskaffen var hun i gear og fuld af the christmas-spirit. (Hun skulle så løbe endnu mere intensivt i morgen tidlig og spinne i dobbelt takt på søndag, men det var hver en klejnebid værd). Hun fik sat dage af til at købe julepynt og sendt google-kalender-invitationer til Jesper om hvornår han skulle hente børn så hun kunne nå i de rigtige butikker. Hun fik bookmarket øko-træer og ænder (for gås skulle de

nu alligevel ikke have). Hun startede en indkøbsseddel til juledagene i sin bullet journal og lavede også en gave-liste. Hun fik lagt julearrangementer ind i familiekalenderen og lavet noter om hvad hvem skulle have med til hvad. Hun fik sågar overført diverse jule-skoleting-betalinger på mobile pay.

Hvis Jesper var med på den, kunne hun købe julepynt søndag eftermiddag og måske lidt mandag. Så ville hun nemlig hente de to mindste tidligt onsdag og så kunne de pynte op sammen så alt var klart til fredag d. 1 december. Hun googlede sågar hvilke julekalendere der blev sendt på hvilke kanaler, så hende og Jesper lige på forhånd kunne aftale hvilke serier børnene måtte få lov at følge med uden at det gik alt for meget ud over deres sengetid.

Da klokken var 12 hun så tilfreds med sig selv at hun var helt ked af at hun ikke havde købt flere klejner til at fejre sit enorme arbejde de sidste timer. Heldigvis havde de risalamande i frokostcafeen så hun belønnede sig selv og lovede sig selv at hun ikke måtte spise sukker før 1.december.

Juletræsfesten indeni Charlotte varede hele dagen indtil hun tog toget hjem fra arbejde. Jesper havde hendes bil i dag fordi han sørgede for at få vinterdæk på hvert år.

På Nørreport spottede hun Lisbeth, en mor til en pige i Noahs klasse. Hun kendte ikke pige-forældrene så godt, men Lisbeth var altid hyggelig og skæg til festerne. Fuld af juleoverskud og med sin bullet-journal brændende i tasken, fløj hun hen til Lisbeth:

"Hej med dig, er du på vej hjem?"

"Ja" svarede Lisbeth og kiggede smilende på hende: "Du ser særlig glad ud – har du vundet i lotto?"

De gik ind i toget og satte sig mellem folk og fæ, frakker, paraplyer, computer, rapporter og poser.

"Nej" svarede Charlotte "men jeg har fået styr på julen"

Lisbeth smilede: "Det lyder da dejligt. Har I mange planer?"

"Næh" Charlotte granskede sin liste i hovedet "men jeg har planlagt indkøb af pynt og træ og and, så nu mangler jeg bare julegaverne. Men heldigvis ønsker børnene sig mest ting fra nettet, så man slipper for butikker i december. Hvad med jer?"

"Hm, tja jeg har ikke planlagt så meget endnu, men det kører nok som det plejer. Med vores tre piger er der jo meget juleri vi skal nå derhjemme, så det er mest det jeg forsøger at holde trit med".

Charlotte tænkte på dengang hendes drenge masseproducerede perleplader og hun ikke anede hvor hun skulle gøre af alle de grimme mønstre...der var grænser for hvor mange man kunne få dem til at forære til bedsteforældre

"Laver de da meget pynt og sådan?"

"Uh, ja, hvert år indtager de hele væggen ved vores køkkenø og vi bager så vi har kager nok til hele kommunen"

"Men savner du ikke at have det lidt pænt og stilrent op til jul? Jeg mener der er så mange fantastisk smukke ting i Illums Bolighus lige nu"

Et kort øjeblik hørte venindes Chablis-hovedet: "Vi skal fra et skøøøønt landbrug". Hun

som for at klare hjernen og så at Lisbeth kiggede lidt skævt på hende:

"Nej, jeg tror ikke jeg har det store behov for en stilren jul. Så længe pigerne er glade og jeg får et glas rødvin til, kan jeg godt leve med at mine julehjerter er skæve."

Charlotte sin VL-chatter runge i nemlig have gås i år, økologisk rystede hovedet

Lisbeth vidste det jo ikke - og kunne jo derfor ikke gøre for det - men hun prikkede ubevidst et lille hul i Charlotte juleboble, så glæden lige så stille begyndte at sive ud.

Der var da ikke noget galt med at ville have det pænt op til jul, var der? Charlotte så ikke sig selv som en overfladisk julegås, men som en der bare gerne ville gøre det så godt som muligt og så pænt som muligt for alle. Lisbeths bemærkning sved lidt og hun følte behov for at forsvare sig:

"Nå, ja, men man kan da godt hygge sig selvom julekuglerne er fra Georg Jensen og matcher kalenderlyset".

"Selvfølgelig kan man da" svarede Lisbeth helt roligt uden at løfte et øjenbryn. "Vi har hver vores ønsker og drømme og håb for jul og julefreden"

Charlotte studsede et øjeblik "drømme"... "ønsker"... "håb"...ordene føltes fremmede i hendes hoved. Den jul hun havde i sin bullet journal var det hendes drøm? Hendes ønske? Hendes håb om en dejlig jul? Hun blev lidt i tvivl som hun sad der en mørk november i B-toget,

Jesper var ikke helt med på Charlotte kalender-invitationer:

"Hvorfor kan vi ikke alle sammen gå i Tivoli søndag og se julemarked, så kan du købe julepynt imens?"

Charlotte måtte ærlig indrømme at tanken om hendes 3 drenge på Tivolimarked ikke huede hende og slet ikke passede ind i hendes behov for at have tid til at købe ordentlig julepynt. Men hun vidste også at det godt kunne betale sig at give Jesper lidt af det han ønskede: Så kunne hun bede om at få hele 3. december for sig selv til at købe julepynt og gøre det færdigt som hun ville uden at drengene bare smed klumper af englehår på reolen uden engagement.

Jesper var med på handlen og weekenden var faktisk ret god tænkte Charlotte da de kørte ind mod Tivoli søndag. Hun fik trænet en masse lørdag mens Jesper var hjemme med ungerne. Lørdag aften fik de sågar set en Far til 4 film, noget de ikke havde haft tid til længe. Nu var de så på vej mod Tivoli og da Jesper altid foretrak at køre, kunne Charlotte med god samvittighed (hvad angik bilkørsel i hvert fald) indtage en temmelig afslappet positur med 2 glas gløgg under vesten nærmest inden de var trådt ind i infernoet af glitter, nisser og lokkende forbrug i alle farver, smage og størrelser.

Det gik ok den første time, men så begyndte Charlotte at mærke en nagende uro: Der var så tjekket og gennemført herinde i Tivoli og her stod hun uden noget som helst styr på noget i hendes eget hus. Jovist havde hun hele næste søndag, men det var jo 1. december inden da og lige brændte hendes fingre for at gribe fat om sølvsprayet gran, kalenderlys og glitrende kugler.

"Kan I ikke lige prøve Den Flyvende Kuffert en gang til, så går mor lige hen og kigger på lidt pynt?"

Jesper sukkede irriteret, men skubbede børnene i retningen af HC Andersen.

"Jo Charlotte, vi finder på noget – løb du bare af sted til din flitterstads"

Charlotte kiggede på sin familie som tøffede af sted. Noah tog sin bror William i hånden og Jesper tog deres mindste Anton på skuldrene selvom flyverdragten dækkede stort set hele Jespers hoved. Et øjeblik havde hun mest lyst til at løbe efter dem og tage med ind i eventyrets verden, men så blev hendes øjne – og hjerte - forstyrret af et glimt af guldhjerner der glimtede om kap med røde LED-nissehuer.

På kontormødet 30 november blev der kort briefet om juletræsfesten. Charlottes assistent Lea stod for arrangementet og naturligvis ville det blive perfekt. En klassisk kvalitetsbevidst juletræsfest for hele kontoret med deres familier og Charlotte havde ladet det forstå, som de andre år, at det var vigtigt for team spirit at man prioriterede at stikke hovedet forbi med børn og partner selvom der var så meget andet at se til. Lea var god til at få stablet nogle fab events på banen så Charlotte var helt tryk ved at lade hende styre det selv. "Det bliver så fantastisk" sagde Charlotte til sit personale og smilede overskudsagtigt: "Det er godt nok så dyrt at vi næppe får råd til andet end at bowle til sommerfesten ha ha ha". Der var ikke rigtig nogen der grinede, men Charlotte var også videre til næste punkt: Kontorbemanding mellem jul og nytår.

Charlotte brugte ugen på de opgaver hun havde noteret ned om juleforberedelser. Hun havde travlt og Jesper var ikke til megen hjælp. Det var som om han havde besluttet at han ikke gad jul i år. Der var ingen begejstring at spore når hun stolt viste hvad hun havde fået købt og bestilt og designet og hun var oven i købet bagud med sin plan fordi han partout ville i Tivoli den forgange søndag. Det mindste han kunne gøre var da at bakke op om hende nu hvor hun havde givet ham det han ville i weekenden der var gået. Heldigvis bakkede Victoria op. De chattede en del i løbet af ugen og Victoria var især meget optaget af den kommende weekends juletræsfester. Hun snappede fotos af den ene perfekte dekoration efter den anden kun afbrudt af beskeder om ny inspiration og must-haves fra vel stort set samtlige butikker i Indre København. Charlotte fulgte trop så godt hun kunne. Hendes arbejde fyldte også en del i denne tid og for at det ikke skulle være løgn havde både Anton og William lagt sig med

ondt i halsen og snue. Så Jesper og hende havde de sædvanlige konkurrencer om hvis job der var vigtigst og hvem der sidst havde taget barns første sygedag. Hendes løfte om ikke at spise sukker blev udskudt til januar og hun plagedes af hovedpine så hun måtte droppe cross fit.

Forældreintra bugnede af tilmeldinger og opråb om risengrød og juleklip og hun greb sig selv i at slette app'en på sin mobil i et fortvivlet håb om at slippe for flere beskeder fra skole og børnehave. Hun installerede den igen, denne gang slog hun dog notifikationer fra.

Onsdag d. 1 december tændte Charlotte sit kalenderlys og kneb en lille tåre i tusmørket kl. 6.30. Hun havde slet ikke nået det hun så gerne ville i sit hjem. Alle hendes skønne planer hun lagde den klejne-planlægnings-vidunderlige formiddag havde hun ikke nået. Hun følte sig som en fiasko på alle fronter i disse dage: På arbejdet, som overskudsmor, som sexet begæret hustru, som tjekket kvinde med styr på sit jule-shit.

Om lørdagen var humøret helt i bund og det eneste Charlotte kunne fokusere på var at hun havde søndagen for sig selv. Søndag skulle hun have styr på det hele igen – ikke mindst hendes hjem som lige nu kun kunne prale af et kalenderlys og en tristesse af en dekoration som Anton havde slæbt med hjem fra børnehaven.

Lørdagen slæbte sig af sted med 2 småkvattede drenge, 1 storebror der kun ville spille Playstation og ikke lege med sine brødre og en mand der skulle arbejde for han var på med børnene hele søndagen. Charlotte ville ønske de var i Tivoli for så kunne hun i det mindste få lidt gløgg uden yderligere retfærdiggørelse for trangen til ro på i form af varm sprut.

Om eftermiddagen sad Charlotte og kiggede i sin bullet journal og drømte sig væk i sine jule-to-do lister som indeholdt den perfekte jul hun sådan ønskede sig. Pludselig ringede hendes telefon. Det var Victoria. Sjovt for hun plejede aldrig at ringe – de chattede altid eller FaceTimede. Hun besvarede opkaldet med rynket pande. Det var Victorias mand Albert.

"Hej Charlotte, ja, det er Albert – vi har ikke mødtes før. Men jeg ville høre om vi måtte komme forbi jer for Victoria har det ikke så godt" Manden i den anden ende lød stresset og presset.

"Forbi os? Men er I ikke til juletræsfester?" Charlottes pande fik 3 rynker mere.

"Øh, jo, vi har været på Victorias arbejde og vi er lige nu hos mig, men Victoria har, hm, øh, fået det skidt, så vi var nødt til at gå. Hun har vist brug for at tale med nogen og så tænkte jeg på dig fordi hun har talt meget om dig de sidste uger"

Charlotte kiggede sig omkring i sin stue og på sine sløje børn (og mand):

"Øhm, mødes hos os...men måske kan vi mødes hos jer? Jeg har ikke sådan superklart til gæster"

"Det er helt ligegyldigt for os hvordan der ser ud hjemme hos dig, bare vi må komme nu" Alberts stemme var meget insisterende og Charlotte kunne ikke andet end at sige "Øh, ok, så kom bare, men I må ikke forvente det helt store"

"Tusind tak" og så lagde han på.

Charlotte kiggede på Jesper: "Vi får gæster nu og jeg aner ikke hvad det går ud på"

"Dét der er ikke Victoria" sagde Charlotte til Jesper da de stod og kiggede på at Albert hjalp en kvinde ud af taxaen. Kvinden var krummet helt sammen og græd højlydt. Hun var i strømpefodder og det opsatte hår var skredet i hele den ene side.

Men det var Victoria. Og hun var gået fra snøvsen.

Jens og Amalie – børnene – steg også ud og holdt sig bagved som om de ikke vidste om noget ville ramme dem.

Det tog Charlotte en rum tid at forstå hvad der var sket for Victoria rablede usammenhængende om Albert, gås og importeret juletræ.

De to mænd kiggede på den opløste kvinde og dernæst på de to børn, der stod og kiggede med forfærdede øjne på deres kollapsede mor.

"Øh" sagde Jesper og henvendte sig til Jens "vores store dreng spiller Fifa – skal jeg vise dig hvor det er?"

Dernæst vendte han sig mod Albert og Amalie og sagde: "Måske vil I med en tur i Søllerød Kirkeskov og lede efter grankogler sammen med mine to mindste – de trænger til at komme lidt ud"

Albert og Amalie nikkede tavst og alle forlod stuen og lod de to kvinder tilbage med blot en enkelt børne-hjemmelavet juledepression midt på sofabordet.

Charlotte lod Victoria rable endnu nogle minutter og da hun kunne mærke at der muligvis var hul igennem til veninden, sagde hun: "Træk lige vejret V, så henter jeg noget vand og nogle klejner. Og så fortæller du mig historien når jeg sidder her igen"

Da hun havde sat sig med klejner på julefadet og tændt Antons dekoration, havde Victoria fået så meget ro på at hun kunne fortælle om hvorfor hun sad her og lignede alt andet end en tjekket juletræs-fest-chef.

Om morgenen havde Albert sagt at han ikke gad bruge tid på både at hente gås og træ når han hentede børn hos sine forældre. Victoria måtte vælge mellem gås eller træ. Hun havde tænkt hele formiddagen over hvordan hun kunne få ham til at skifte mening mens hun googledede juletræer og gæs i nærheden af deres bopæl. De havde fået overstået hendes arbejde først og det havde været en succes selvom Victoria havde hørt at salgsafdelingen skulle holde i morgen med et endnu større brag af en juletræs-fest. Det var derfor Victorias afdeling skulle ud af kantinen tidligere end de andre år. Victoria var rasende for hun havde væsentlig mere anciennitet end den unge smarte salgsdirektør som endnu ikke var tør bag ørene. Hun havde skændte med Albert på vej i taxaen til hans juletræs-fest fordi han havde foreslået at hun lige tog lidt vand til at begynde med – klokken var trods alt kun 14 og hun havde allerede fået hvidvinsgløgg så nissehuen passede, mente han.

"Jeg er sgu da godt klar over hvornår jeg skal tage en pause. Er han flov over mig? Der er sgu da ikke noget at være flov over – jeg er jo for helvede perfekt...er jeg ikke?" Victorias øjne fyldtes igen med tårer og Charlotte bad hende tage en klejne.

Det endelig knæk havde Victoria fået da hun, iført nissehue og et glas lunken postevand, havde måtte lytte til Alberts underdirektørs kone og hendes ulidelige knævren om hendes perfekt planlagte jul. Og så kom dødsstødet: Hun havde importeret et juletræ helt fra en plantage i Sverige – helt oppe ved den finske grænse.

"Fra Nordsverige" hulkede Victoria "helt fra Finland nærmest og Albert gider ikke en gang køre forbi Roskilde"

Charlotte kiggede på resterne af sin klejne i sin hånd, så hen på sin veninde og til sidst på den barnlige kreation der stod og lyste på bordet.

Hun mærkede pludselig den der følelse igen – den følelse hun havde haft da hun så sin familie trisse af sted i Tivoli. En følelse af at have lyst til at gå en helt anden vej. Men en vej som krævede mod. Hun kiggede på Victoria igen og tænkte: Måske behøver jeg ikke gå alene? Måske vil Victoria følges med mig? Måske er der andre kvinder der vil med? Lisbeth vil helt sikkert med – hun er vel egentlig allerede langt foran, men hun er typen der godt gider vente.

"Oppe i Sverige har de masser af grantræer og dem laver de tændstikker af" Charlotte sang Shu-Bi-Duas sang og smilede. Victoria rejste hovedet med et ryk, hendes forgrædte ansigt osede af selvmedlidenhed

"Det er altså ikke sjovt Charlotte"

"Nej, V, du har ret: Det er ikke sjovt. Det er urkomisk og fuldstændig absurd og nu henter jeg noget Chablis og når vi har drukket den kan du godt se det sjove".

Da Charlotte stod i køkkenet og åbnede vinen, mens hun sang "Den Himmlblå", kom mændene hjem med ungerne. Jesper gloede forbløffet på sin kone der sang Shu-bi-dua...noget der ellers altid havde været ilde set hos Charlotte fordi det ikke var god stil.

Amalie og Jens skævede mod stuen og Amalie spurgte forsigtigt: "Hvordan har min mor det?"

"Hun får det bedre lige om lidt" Charlotte krammede hende og fik en ide: "Sig mig Amalie, din mor fortæller du er mega kreativ. Jeg har overhovedet ikke fået pyntet op til jul endnu – vil du hjælpe mig?"

Amalie kiggede med tvivlende øjne på en kvinde hun netop havde mødt for første gang for 1 time siden. En kvinde som var en af de der perfekte kvinder hendes mor altid snakkede om og refererede til.

"Jooooo, men jeg er jo sådan mere krea med ting fra Tiger og ting fra skoven. Det er slet ikke så tjekket som Illums julepynt"

"Fedt" sagde Charlotte "det er det jeg vil have. Jesper: kan du ikke køre Amalie til Lyngby? Jeg er sikker på Tiger har længe åbent i dag."

Jesper og Amalie kiggede på hinanden og Jesper grinede og sagde: "Ud med os inden hun skifter mening og vi skal køre i Illums Bolighus i stedet for".

Albert stod lidt i en fremmed kvindes køkken og vidste ikke helt hvad fanden han skulle gøre med sig selv. Charlotte øjnede endnu en mulighed:

"Hey du Albert, V siger det er så vigtigt for dit firma at du flasher dit familiemenneske: Kunne du ikke lægge puslespil med Anton og William? Så byder jeg på julebryg til"

"Jo, det kan jeg da godt. Det er længe siden, men jeg er faktisk ret god til puslespil" Albert var sindssygt lettet over at han blev sat til at lægge puslespil med 2 drenge og drikke øl, mens hans sammenbrudte kone blev håndteret af Charlotte inde i stuen.

Charlotte gik tilbage til stuen hvor Victoria sad og spejlede sig i mobiltelefonen mens hun forsøgte at rette på sit hår.

"Her" Charlotte rakte hende et glas hvidvin. "kom med ovenpå, så får vi rettet dit hår og fjernet mascaraen der er løbet af sporet. Du kan også låne noget mere behageligt tøj for vi skal lave julepynt og drikke os fulde".

Mens Victoria fjernede sporene af en følelsesmæssig rutsjebanetur, sendte Charlotte en sms til Lea, sin assistent:

"Hej Lea, jeg har skiftet mening mht juletræsfest. Vi skal bowle i stedet for. Gider du sørge for det? /C"

"Nu det jul igen men det skider jeg da på" Charlotte nynnede Matthesens sang og grinede da Victoria stemte i: "Nu det jul igen og til hekkenfeldt med det"

Da de gik ned af trappen – uden julepynt om gelænderet, men armene om hinanden – sendte Charlotte lige en sms til Jesper: Køb flere klejner!:-)

